

ALAP- vetés

Az Árpádföldi Református Egyházközség lapja

„Más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, amely a Jézus Krisztus.” (1Kor 3,11)

Sorrend

Joó Sándor 1943. dec. 25-ei igehirdetésének részlete

„Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jóakarát!” (Lukács 2,14)

Keresztyén Testvéreim!

Sokszor belopódzik lelkünkbe a kételkedés, hogy vajon igaz-e, amit a karácsonyi angyalok hirdettek, vagy a keresztyénség is csak egy a sok sikertelen kísérlet között, amely rendezni akarja az emberi együttélés viszonyát? Nos, Testvéreim, igaz, hogy békességet hirdetnek az angyalok a földön az embereknek, de van az éneküknek egy másik része, amire sohasem szoktunk annyira fölfigyelni, mint a békére: az, hogy „Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek”. Mivel ezt a kettőt együtt, szinte egy lélegzetvételre mondják, ebből az látszik, hogy a kettőnek köze van egymáshoz, mégpedig olyan sorrendben, ahogyan ők mondják - tehát először dicsőség az Istennek, és csak azután békesség az embereknek. Nem ott van-e a hiba, hogy mi a sorrendet meg szoktuk fordítani: a béke után áhítózunk, s ha nem jön el, kételkedünk az egész isteni háztartásban, az Istennek megadandó dicsőségről pedig elfeledkezünk?!

Egyik alapvető nagy emberi gyarlóságunkra veti rá a fényt ez az angyali üzenet. Magamon is, de másokkal való komoly lelki beszélgetés közben is tapasztaltam már, hogy hajlandók volnánk az evangélium következményeit elnyerni - az evangélium nélkül. Vagy más szóval: mindazt, amit Jézus Krisztus az Ő követőinek ígér: békességet, biztonságot, gondviselést és az Ő sok gazdag áldását szeretnénk birtokolni - Jézus Krisztus nélkül. Még egyszerűbben: békességet, biztonságot és

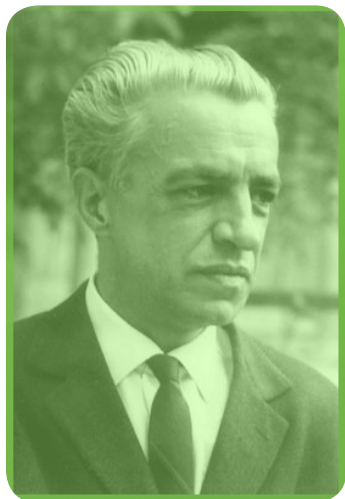
KÖSZÖNTŐ

Isten országának sok más kincsét akarjuk - megtérés nélkül. (...)

Egyszer valaki egy ilyen panasszal jött hozzám. Elmondotta, hogy egy idő óta felborult a lelki egyensúlya, ami annál is nagyobb baj, mivel otthon sincs békesség a családban. Próbálta már kérni is az Istent, hogy segítsen a bajukon, de imádkozni sem tud már olyan teljes hittel, mint régen. Akkor sokat fáradoztam, hogy segítsek neki megoldani élete nehéz kérdéseit. Most mást tennék. Megpróbálnám kézen fogni és odavezetni az Úr elé, letérdelni vele, és abban segítenék neki, hogy alázkodjék meg újra az Isten előtt, adja át - ne a problémáit, hanem az életét újra Krisztusnak! Mert ez az első igazi baja: az Istentől való elszakadás, és csak a következménye már ennek a sok megoldatlan nehézség az életben.

A betlehemi angyalok megtanítanak bennünket a sorrendre: előbb dicsőséget adni Istennek - azután remélheted a békességet. Istent nem lehet kihasználni. Az Ő áldására, segítségére az számíthat, aki dicsőséget adott neki. Jézus azt mondja a Hegyi beszédben, hogy ne aggodalmaskodjunk semmi felől, se a ruházat, se az élelem, se az élet egyéb gondja ne bántson bennünket, mert mindezekről gondoskodik nekünk a mi mennyei Atyánk. De ehhez az ígérethez rögtön hozzáfűzi: *keressétek először az Istennek országát és annak igazságát, és majd ezek azután mind megadatnak néktek*, mintegy ráadásként, következményként. Itt is a sorrendet hangsúlyozza az Úr. (Mt 6,33)

Valaki előtt egyszer nagyon megvilágosodott ez az igazság, és nagy örömmel így kiáltott fel: Egész életemben azon kínlódtam, hogy mit higgyek, s most látom, hogy nem egy valamiről, hanem egy valakiről van szó, akiben bíznom kell! A karácsony azt jelenti, hogy Isten az Ő élő, valóságos isteni személyét látható és tapintható formában, földi emberi alakban belehelyezte a történelembe. Ezzel azt akarta, hogy a mi hitünk ne elvont tantételek megismerése legyen, hanem az Istennek ma is élő, valóságos személyéhez kapcsolódjék hozzá, tehát hogy a hitünk élő hit legyen! Dicsőséget adni Istennek azt jelenti: hiszem, tudom, hogy nem azért nyílt meg az ég, nem azért lett az Ige testté, nem azért alázkodott meg az Isten Fia a mennyből az istállósalmára, hogy legyen alkalam ajándékokat venni a gyermekemnek - hanem sokkal halálösabb, komolyabb valóságról van itt szó: az én bűnös életem megváltásáról!

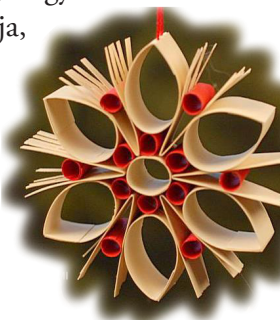

Nem azon kell töprengeni, hogy miként történhetett ez meg, hanem inkább azon ámulni: hogy lehet az, hogy engem ennyire szeret az Isten?! Dicsőséget adni Istennek azt jelenti, hogy valami mély, bensőséges, felülről jövő megbizonyosodással meglátni abban a kis újszülöttnél az Isten Fiát.

Ne csak a „kis Jézust” lássad ott, a kedves gyermeket, akihez sok érzelmes gyermek-émléked fűződik - ezzel sérti meg sok ember az Ő dicsőségét legjobban! - hanem a világ Megváltóját, a Te Megváltódat. Abban, hogy Isten Jézust elküldötte a világba, Isten kimondotta az utolsó szót. Többet és mást most már üdvösségre nézve nem mond és nem tesz. Fogadd el az üdvösségre jutásnak azt a módját, amit az Isten választott és készített Jézus Krisztusban! Istennek úgy adod meg a legnagyobb dicsőséget, ha örömmel fogadod, akit Ő ad - nem amit, hanem Akit Ő ad: Jézus Krisztust.

Amikor először jött a világra, nem volt helye másutt, csak egy istállóban. Te a lelkedben, a szívedben, az életedben melyik helyet tartod fenn a számára? Sőt nem is csak az a kérdés, hogy van-e hely nálad Jézus számára, hanem az, hogy Övé-e a főhely, Övé-e minden hely? Ő-e az életed középpontja, aki irányít mindent, és akire nézve irányul minden az életedben?! Akkor dicsőítéd az Istent, ha meghódolsz Krisztus előtt, és ezt a meghódolást nem is annyira a szavaiddal, hanem a cselekedeteiddel, az életeddel tudtára adod a világnak is.

Ámen.

Békés, boldog karácsonyt!

Sztanév Bertalan

TANÍTÁS

Karácsony közeledtével egyre gyakrabban halljuk, ahogy békés, boldog karácsonyi ünnepeket kívánnak nekünk, és mi is visszhangozzuk mások felé. Egyrészt megszoktuk már, másrészt pedig lelkünk legmélyén leginkább erre vágyunk. Keressük azokat a pillanatokat, amelyeket a karácsonyi zene, az erről szóló festmények, énekek, versek, filmek közvetítenek felénk.

Vágyjuk a békességet mindennél jobban, mégis leginkább külső, valójában tőlünk többé-kevésbé független dolgoktól várjuk ezt. Igyekszünk minden erőnkkel az ünnepi hangulatot megteremteni: takarítás, sütés-főzés, rohanás, ajándékok, egymást érő lakomák, sütemények. Férjen bele minél több.

Mindenki ott áll a fa körül és várja a békességet...a másiktól.

Miért van mégis annyi a békétlenség körülöttünk és bennünk, éppen karácsonykor? Keressük a választ, minden évben.

A Máté Evangéliuma első részében egy nagyon fiatal lányról olvasunk, aki élete nagy eseményére készül, megházasodik. Az örömteli készülődést azonban egy igen furcsa esemény állítja meg. A fiatal lány már terhes, így vőlegénye igyekszik ebből a szégyenből a lehető legnagyobb udvariassággal kiharítani. Hallatszik azonban egy hang, amely feltárja számukra az okot. De senki nem lesz, aki igazán megértheti őket, hogy hogyan és miért kerültek ebbe a helyzetbe. Minden elhatározásuk és tervük immár a múlté. Biztosan elgondolkodtak azon, hogy mekkora terhet is kell hordozniuk, milyen küldetést kaptak ők, nagyon egyszerű és hétköznapi emberek. Csak két szóba tudtak igazán belekapaszkodni: Ne félj! Ne félj, mert utadban Én leszek veled, ne félj, mert te kicsi vagy, de Én a hatalmas Isten vigyázok rád, és egyengetem utadat, ne félj, mert Én pontosan tudom, hogy miért történnek mindezek veled. Szegény család, mondanánk ma, ha csak a külső dolgokat szemlélhetnénk. A Biblia azonban enged belelátni abba a kimondhatatlan békeségbe és gazdag életbe, amelyet ez a házaspár kapott. Életüket merték rábízni Istenre, hogy a valódi, elvehetetlen, másoktól nem függő békeséget megkaphassák.

A Máté Evangéliumának második részéből is olvashatunk a karácsonyi történet egy másik oldaláról. Az örömhírt a napkeleti bölcsek viszik Heródesnek, és Jeruzsálem népének a Megváltó születéséről. Az örömhír fogadtatásáról azonban ezt olvashatjuk: „*mikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet.*” Számukra nem hangzik a bátorító ne félj. Heródes mindent igyekezett megtenni, hogy lehetőleg minden változatlan maradjon. Semmin ne kelljen változtatni, legfőképpen neki ne kelljen változni.

Nem szeretünk változni. Pedig Isten éppen a változás örömhírét hozta el. Azt hiszem, hogy mindenki átélt már egy lakás- vagy házfelújítást. Senkinek sem kell részletezni, mit is jelent a felújítás összevisszasága, amikor a megszokott rend hirtelen és reménytelenül felborul, és csak a felfordulás látszik körülöttünk. Mégis

reméljük, hogy a kész majd sokkal jobb lesz az előzőnél.

Merd kimondani: Uram, kész vagyok a változásra, arra, hogy Te megváltoztass. Kész vagyok tervedet meglátni és követni, csak állj mellettem és mondd: Ne félj!

Egy kórházi kitérő margójára

Simon Mihály

Egy rosszullet miatt kórházba kerültem. Volt már hasonló állapotom, vártam is, hogy múltjék, de nem jött el a könnyebbség...

A mentősnek próbáltam bizonygatni, hogy elromlott a műszere, de hajthatatlannak bizonyult, és indulni kellett...

Az ember olyan sokszor teszi fel a kérdést, hogy miért? Nekem is ez motoszkált a fejemben, amikor a nyögdécselés napjai után könnyebbedett a helyzetem. Szobatársaim között volt egy katolikus bácsi, aki sokszor imádkozott az ágy szélén ülve, és amikor elbocsátották, eszembe villant, hogy miért is kerültem ide...

Amikor hazaengedték idős betegtársamat, így váltunk el egymástól.

- Gyuri bácsi, jól láttam-e, hogy imádkoztál?

- Igen, imádkoztam.

- Ha szólít az Úr, tudod, mit kell mondani a Mennyország kapujában, ha megkérdik, miért kellene ide beengednünk téged?

- Nem, nem tudom.

- Gyuri bácsi! Azt kell mondani, hogy az Úr Jézus értem kifolyt véréért kell engem ide beengednetek, amelyet én hittel elfogadtam!

- Gyuri bácsi! Tudod, hogy ez mit jelent?

- Nem, nem tudom.

- Kérdezd meg a lelkipásztorodat, hogy ez mit jelent, mert ez a mondat a kulcs, de nem varázsmondat, hanem az életünkkel szükséges alátámasztani!

A nővérpultról lekaptam egy kis cetlit, felírtam rá a mondatot. A felesége betette az orvosi papírok közé, és elindultak hazafelé. Leírtam a magam számára is, és csak később vettem észre, hogy az a cetli, az esetleges elhalálozáskor szükséges hivatalos teendőket összegzi...

Remélem, hogy Gyuri bácsi is rátalál az Úrra, hiszen az Úr kereste őt!

Hálás a szívem, drága, Mennyei Édesatyám, hogy az Úr Jézus megszülethetett, vállalhatta bűneim büntetését, és értem is folyt drága vére, amelyet hittel elfogadhattam!

Szíria. Közel? Távolság?

Falvi Zsolt

BESZÁMOLÓ

Kétezer éves keresztyén egyházak a Közel-Keleten, a keresztyénség bölcsőjében. Pusztítás és üldöztetés. Remény és a jövő tervezése ebben a helyzetben is - erről beszélt nekünk testvérünk, Ódor Balázs, a Zsinat Külügyi Irodájának vezetője egy novemberi szeretetvendégség alkalmával.

Ami elgondolkodtatott engem az előadás hallgatása közben, azt papírra vettem.

A média által közvetített pusztulás képsorai ilyen mennyiségben egy idő után érzéketlenné tehetnek a szenvedés iránt. Más egy előadáson hallani a személyes biznyságtételt, mint azt politikai elemzésekbe burkolva.

A - pillanatnyi - jobb létem, a fizikai biztonságom nagyobb felelősséget is ró rám abból a szempontból, hogy teljes szívemből imádkoznom kell a hitük miatt meghurcoltakért, és úgy érzem, hogy támogatnom kell a messzi-messzi gyülekezeteket is ugyanúgy, ahogy azt az ősegyház tette. Igen, nekünk is megvan a magunk baja, de látóköröm határa most már nem állhat meg az országhatárnál. Örülök, hogy lehetek Isten vigasztalásának eszköze! (Hálás vagyok, hogy én is lehetek enyhítője a mérhetetlen szenvedéseknek. Tisztán látom, hogy mi az igazi szükség és kiszolgáltatottság, ahol csak Isten a vigasztaló. Hová törpül ekkor az én gondom ezekhez képest?

Uram, hadd legyek a te vigasztalásod eszköze!)

Számokra lefordítva: 2018-ban a Magyarországi Református Egyház hárommillió forintos támogatást adott templomok és közösségi terek felújítására. További kétmillió forint gyűlt össze a Magyar Református Szeretetszolgálat (MRSZ) szíriai vasárnapi iskolai programot támogató kezdeményezésére május végéig. Már (újja-)épülnek a termek, a templomok és az iskolák. Tervezik a jövőt, várják haza a szomszédos országból a háború miatt elmenekült kétmillió embert, akiből becslések szerint egymillió keresztyén.

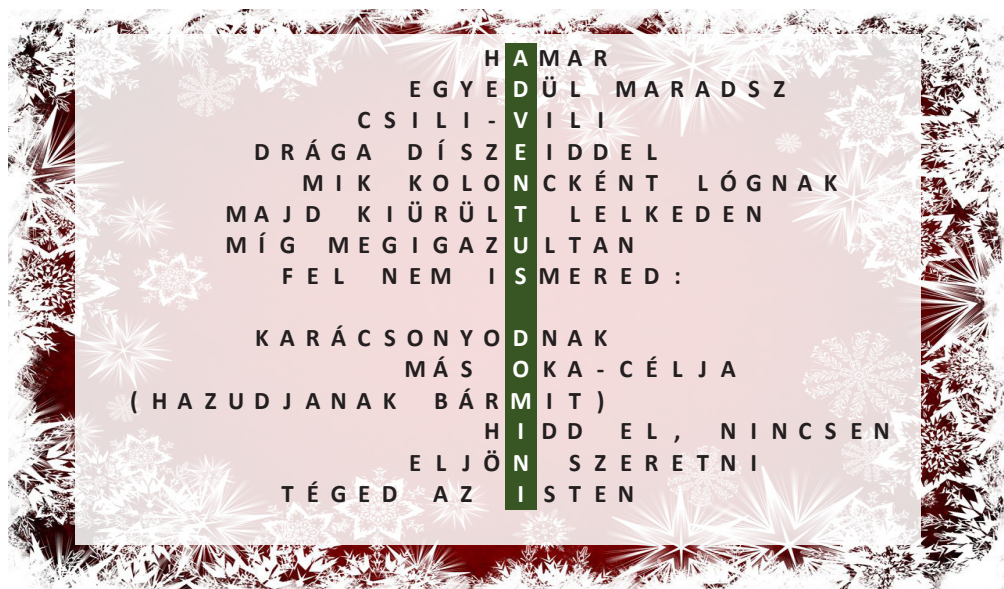
Egy szíriai fiatal idézek a reformatus.hu-n olvasható cikkből:

„Hitünk megerősített bennünket: Jézus Krisztusnak terve van velünk, még akkor is, ha ezt most még nem látjuk. Soha sem fogjuk elhagyni hazánkat, mi vagyunk azok az emberek, akik egy nap majd újjáépítjük országunkat.”

Azaz ők ott a só. Itt meg mi vagyunk.

Vers(ike)

Falviné Hidas Viktória

Szeretettel hívjuk Testvéreinket családtagjaikkal együtt az előttünk álló ünnepek alkalmaira

HIRDETÉSEINK

December 23. 10 óra Vasárnapi Családi istentisztelet, melyen a gyermekek versekkel, énekekkel szolgálnak közöttünk, gyülekezetünk ajándécsomagokkal szeretne örömet szerezni nekik. Utána a gyermekek számára kötetlen együttlét lesz kézműveskedéssel, kakaóval, kaláccsal.

December 24. 15óra (hétfő) Karácsony délutáni istentisztelet lesz. Mielőtt a családok otthonukban együtt örvendeznek, előtte a nagyobb családban – gyülekezeti körben – szeretnénk a testet öltött Krisztust köszönteni.

December 25. 10 óra (kedd) Karácsony 1. napi ünnepi istentisztelet úrvacsorával

December 26. 10 óra (szerda) Karácsony 2. napi ünnepi istentisztelet, melyen legátus testvérünk hirdeti Isten Igéjét.

December 30. 10 óra vasárnapi óévi istentisztelet

Január 1. 15 óra (kedd) újévi istentisztelet.

Ünnepi istentiszteleteink alatt külön gyermekfoglalkozásokat nem tartunk, a családokat, gyermekeket a templomunkban várjuk együtt a szülőikkel. Továbbiakban a heti rendszeres alkalmainkat tartjuk a megszokott időpontokban. Várjuk azokra is a testvéreket!

**Bízd
Újra
Életed
Krisztusra**

Különleges vasárnap...

Baló Gyöngyi

BESZÁMOLÓ

...volt gyülekezetünk életében 2018. november 18-a. A Zsidók Jézusért mozgalom néhány munkatársa látogatott el hozzánk.

Istentiszteletünkön a mozgalom lelkésze, Kozma Ferenc, református lelkipásztor szolgált. Erőtéljes, mély, Isten igéjével alátámasztott gondolatai magyarázták és igazolták a mozgalmuk embermentő szükségességét, fontosságát. Meghatározásuk szerint: „misszionáriusként a zsidó nép felé, zsidó misszionáriusként az egész világ felé” hirdetik Krisztust, terjesztik az Örömhírt.

A lelkipásztor zsidó származású felesége színes elbeszélésében ismertette a zsidó misszió magyarországi történetét és a református egyházzal való, reformkorba visszanyúló összefonódását. A házaspár gitárral kísért gyönyörű zsidó énekei egész különös hangulatot ébresztettek bennünk, és emlékezetessé tették ezt a különleges alkalmat.

Kérésük a mozgalmukért való közbenjáró imádságra való felhívás volt, ne felejtkezzünk meg erről!

Fontos és különleges szolgálatot végeznek, hiszen Isten választott népének tanítják és hirdetik a minden ember üdvösségéért megérkezett Messiást.

Ideje van az olvasásnak

Takács Katalin

Yancey, Ph.: Hol van Isten amikor fáj? (Harmat, 2018.)

A szenvedés, a fájdalom kikerülhetetlensége számtalan kérdést vet fel, melyekre a szerző őszintén, a hívő ember nehézségeivel is szembenézve igyekszik feleletet adni.

A Biblia és a közvetlen emberi tapasztalat bölcsességét, a tudomány és a hit meglátásait egyaránt felhasználja.

A nemrégiben hazánkban járt és nagy érdeklődést keltett író-újságíró ezen keresztül éri el, hogy beavasson a földi élet árnyékos oldalának misztériumába, a megrendülés és a remény útjain vezetve az olvasót.

Az Úr szereti az embert akkor is, ha bűnös...

Váradi Ildikó

BESZÁMOLÓ

Egy október végi vasárnap délután Takács Ferenc jött el hozzánk, hogy bemutasson nekünk egy új missziós területet, a börtönmissziót.

Erről az evangelizációs munkáról hallhattunk bizonyágtételeket és Isten látható munkájáról beszélgethettünk közösen. Így ismerhettük meg a börtönmissziót: kívülről, belülről.

Takács Ferenc, a Magyar Evangéliumi Börtönmisszió Alapítvány aktivistája, aki református misszionáriusként húsz éve járja a hazai börtönöket. Hozzánk sem egyedül érkezett. Eljött vele Hagyó Miklós, Budapest egykori főpolgármester-helyettese és Száva Lajos, a budapesti éjszakai élet egykori rettegett ura. Ma már mindketten megtért, keresztyén emberek.

Először Takács Ferenc beszélt röviden arról, hogyan kapott - mint sikeres üzletember - elhívást Istentől, hogyan lett az evangélium hirdetője. Megtudhattuk, hogy a börtön ideális színtere a missziós munkának, hiszen az ott lévők elcsendesedésre kényszerülnek, így könnyebben meghallják Isten hangját, könnyebben szólal meg Isten Igéje, és az elvetett mag talán

könnyebben szárba szökkenhet.

Így volt ez Hagyó Miklósnál, aki elmondta, hogy a missziós alkalmakra rendszeresen járó zárkatárs mellé került, így ő is elkezdett járni a beszélgetésekre. „Isten csodája, hogy egyszer csak megtértem” Miután a börtönből kikerült, Takács Ferenc a kelenföldi gyülekezetbe is elvitte, ahol Hagyó konfirmált. Megtérése óta az egykori politikus magánélete is rendeződött, és rendszeresen segíti a rászorultakat.

Száva Lajos az óemberéről mesélt először, hogy lássuk, hogy milyen mélyről szabadította őt meg Isten. Részletesen mesélt a missziós szolgálatról: hogyan élték ezt meg belülről. A közös imádkozásokat, az énekléseket, a tanításokat, a Biblia alapján felmerült kérdésekről folytatott beszélgetéseket.

Mindig jó bizonyágtételt hallgatni, mert jó Isten kézzelfogható munkáját megismerni és meglátni azt az egyes emberek életében.

Talán minket, akik itt élünk Budapest peremén, távol a börtönöktől, börtön viselt emberektől még mélyebben megérintett az Élő Isten munkája és szeretete, mert az Úr szereti az embert akkor is, ha bűnös.

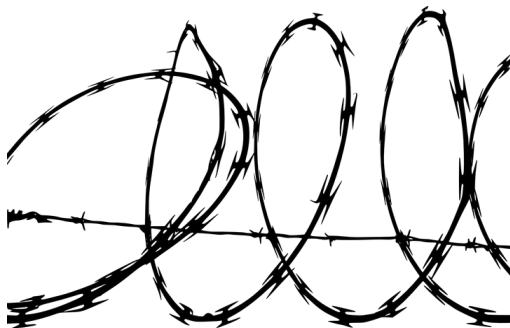
Takács Ferenc így foglalta össze a börtönben végzett missziós munkáját:

„Aki eddig rab volt, megtapasztalhatja, hogy Jézusban lehet teljesen szabad, – ha testében éppen fogsavatartott is.”

Mire a Testvérek ezt a kis írást elolvassák, már túl vagyunk a december 9-i evangelizációs Istentiszteletünkön, amit idén Takács Ferenc tartott.

Szívből ajánlom mindenkinek, aki esetleg nem tudott eljönni hallgassa meg honlapunkról. És küldje el olyan ismerősének, barátjának, családtagjának, akiről úgy gondolja, fontos lenne, ha meghallaná: addig, mindannyian rabok vagyunk, amíg el nem fogadjuk kegyelmes Istenünk szabadítását.

A link: http://arpadfoldiref.hu/igehirdetesek_2018

Kedves Testvéreink a gyülekezeti honlapunkon minden istentiszteletet meghallgathatnak, ill. más aktuális hírekről olvashatnak: www.arpadfoldiref.hu

Üzenet öregeknek , - és majd akik öregek lesznek

Baló Gyöngyi

Gyökössy Endre (1913 – 1997) Az öregkor örömei és áldásai című könyvét viszem ajándékba unokatestvérem közelgő 89. születésnapjára. Beleolvastam – előre mérlegelve a megajándékozott tetszését – és a sok kedves történet, intelem, tanács, tapasztalat között négy fontos szó szinte hangosan megszólalt a könyvből.

MÁS MÉGIS MA MINDHALÁLIG

Kölcsey Emléklapra című epigrammája jutott eszembe: „Négy szócskát üzenek, védj jól kebeledbe, s fiadnak/ Hagyd örökül ha kihúnysz: A HAZA MINDEN ELŐTT”

Szép és hősiesség gondolata, - de a könyvben olvasott és kiemelt négy fontos szó egy egész élet összefoglalásaként született, „Isten öreg bojtárának testamentuma”. Mind a négy szót megmagyarázza Isten Igéjével, ezekből csak néhány gondolat:

MÁS – „viseljétek el egymást szeretettel” (Ef4,1-2) Ez az együttélés problémájára ad eligazítást, segítséget. Azt mondja, hogy szenvedjük el, viseljük el egymást, - egy másféle embert. Szeretettelben – és itt az igében az agapé szó áll -, tehát Jézus-féle szeretetben!

MÉGIS- ez a szó az egész élet összefoglalása lehetne. Van MÉGIS szeretet (mikor nem kapok viszonzást, sőt...), van MÉGIS öröm (mikor igazán nincs minek-kinek örülni), van MÉGIS szolgálat (amikor semmi eredmény, sőt...)

MA – az Ige azt mondja: ameddig tart a MA, béküljünk meg egymással, szóljunk egymáshoz, segítsük egymást, beszéljünk egymással. „MA ha az Ö szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szívetekeket” (Zsid3,15), - a mi szavainkat pedig MA mondjuk ki (akinek „elfelejtettük” egész életünkben), mert holnap talán már nem mondhatjuk.

MINDHALÁLIG - a keresztyénségben, a tanítványságban nincs szünet, innen nem lehet nyugdíjba menni. Csak aki mindvégig kitart,

hűséggel megmarad Jézus közelében, annak szól az ígélet az élet koronájáról (Jel 2,10)

Négy szó, mely felöleli a két nagy parancsolatra vonatkozó – Isten szeretete és az ember szeretete- valamennyi tanítást, Jézusi példaadást. Ige-szerinti megélése eredményezheti a könyv címe szerint Az öregkor örömei és áldásai életérzést, - de ezek gyakorlását és tanulását már fiatalabb korban érdemes elkezdni!

KÁNYÁDI SÁNDOR: Valaki jár a fák hegyén

valaki jár a fák hegyén...

ki gyújtja s oltja csillagod
csak az nem fél kit a remény
már végképp magára hagyott

én félek még reménykedem
ez a megtartó irgalom
a gondviselő félelem
kísért eddigi utamon

valaki jár a fák hegyén
vajon amikor zuhanok
meggyújt-e akkor még az én
tüzemnél egy új csillagot

vagy engem is egyetlenegy
sötétlő maggá összenyom
s nem villantja föl lelkemet
egy megszülető csillagon

valaki jár a fák hegyén
mondják úr minden porszemen
mondják hogy maga a remény
mondják maga a félelem

Tóth Péterrel és feleségével, Ildikóval beszélgetünk ebben az ünnepi számban.

- Péter, mielőtt elkezdjük, elárulok neked egy titkot, tudod, hogy hívunk egymás között téged? A NAGY BAJUSZÚ PÉTER.

(P)-Igen, igen. Nagypámtól örököltém. Ahogy mi is egymás között mondogattuk, nagypámék házáat, állatait, mindenét elvitték a németek, oroszok, kommunisták. Csak ez a bajusz maradt. És épp az újságból derült ki, hogy ők Terike rokonaival földiek voltak, hiszen nagyszüleim is jászkisériek. Jászkiséri reformátusok. Szüleim viszont teljesen ateisták voltak. Nagymamám titokban kereszteltetett meg.

(I)-Én már tősgyökeres pesti volnék, bár anyai ágon felvidéki, erdélyi felmenőim vannak. Viszont dédapám még református lelkész volt, családomból hozom az erős református elköteleződést. Persze voltak évek, amikor ez nem lehetett olyan erős...

-Hogyan kötődött össze ez a két indulás?

(P)-Ildi hálózott be....(nevetnek) Nem, 1987-ben ismerkedtünk meg egy Deák Bill-koncerten. Akkor már mindkettőnknek volt egy-egy kislánya, de hála Istennek közösen is lett még egy. A lányok ma már felnőttek, külföldön élnek, de megmaradtak a hitben. Egyikük keresztyén misszióknak is tagja, most voltak Indiában.

-Ha választani kellene, melyik ige lenne az, amire azt mondjátok, ez az, ez az én mécesem, ami előttem világít örömben, bajban, melyik lenne az?

(I)-Nekem „az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm” lenne. Veszteségeken, nehézségeken mindig biztos ígéret volt ez. Én a haldokló anyámért is úgy tudtam imádkozni, hogy csak az Ő

akarata legyen meg.

(P)-Nagyon szeretem a korinthusi levél gondolatát: *ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok, vagy pengő cimbalom.* Annyiszor megtapasztaltam, hogy szeretet nélkül semmi sem megy.

-Takács Ferenc evangélizációs igehirdetése után ülünk itt a templomban. Mit szóltok az üzenetéhez: Órállóul adtalak téged. (Ez 17.)? Hallhattuk, hogy ez az őrzés mennyire aktuálissá lesz korunkban.

(I)-Én megijedtem. Ez egy óriási felelősség, talán nekem még teher is, Nem tagadom, van a hitemben egy hullámvás. Több erőre, bölcsességre, jóságra lenne szükségem ehhez. Sokszor egy-egy igehirdetésen el is gondolkodom, mit is jelent a teljes megtérés. Ott vagyok én?

(P)-Nekem nagyon tetszett az igehirdetés, különösen a mások megsegítése ütött szíven.

(I)- Igen, egy jó ideje ez nagyon fontos nekünk is, annyi szerencsétlen emberen lehetne segíteni. Mi magunk is próbálunk így élni.

-Hogy látjátok? Ennek felismerése párhuzamosan halad azzal, hogy mélyül a hitünk, többet hallunk ilyen evangélizációt, érik a hitünk?

(I)-Mindenképp. Belülről formálódunk, sokkal nyitottabbak leszünk az ilyesmit meghallani.

(P)- Én is sokat változtam. Ha elgondolkodnék, hogy mitől is igazából....Az élet hozott szituációkat, nagyon sokat kapok a Szentírás olvasásából, s sokat azáltal is, hogy hasonló gondolkodású barátaink vannak. Itt a gyülekezetben is, ez nagy változásokat indított el bennem. Különben eléggé bepáncélosodna az ember a sok sebtől, amit kapott.

-Hogy jutottatok ide, Árpádföldre?

(I)-Mi Andrásról korábról ismerjük, még Fasorból. A nagy lányunkkal jártak egy ifibe, akkor ő még tanár volt. Utána meg a közös lányunk járt a Juliannába, ahol már mint végzős teológussal találkoztunk vele. Egészen komolyan hatott ránk, bár Végh Tamás bácsi még sokáig hiányzott nekünk. Amikor idejött András, jöttünk mi is. Immár négy éve.

(P)- Nagyon tetszett nekünk ennek a gyülekezetnek a személyessége, családiassága, bár mi a 7. kerületből jövünk ide vasárnaponként. Tamás bácsi szellemiségét érezzük tiszteletes úrban, s ez olyan jó. Különben ő is adott össze minket, ebben a templomban.

-Ha üzeni kellene nálatok fiatalabbaknak, mit mondanátok nekik?

(P)-Hát...csak azt mondanánk, amit a négy unokánknak is. A Biblia kétezer éves tanításai ma is élnek, azokat ne akarja senki megkerülni. Az egyetlen iránytű ebben az életben.

(I)- Én a lányaimnak is azt szoktam mondani mindig, ha nehézségekre panaszkodnak, hol a hited? A legrosszabb helyzetben is erre kell gondolni. A hitünk nem csak úgy van, hanem élni kell belőle.

- Köszönöm szépen mindkettőtöknek, de mielőtt elköszönök, kihez küldenétek, kivel beszéljünk a legközelebbi ALAPvetés-számban?

-Kérünk, Kádár Roli szüleit kérdezd meg. Szerintünk nagyon mély dolgokat fognak mesélni nekünk.

Elérhetőségeink:

Cím:1162 Budapest,
Menyhért u. 42.
email: gyulekezet@arpadfoldiref.hu
telefon: +3630/483-4638
Nyikos András lelkipásztor

Rendszeres alkalmaink:

Istentisztelet: vasárnap 10:00 óra
Istentisztelet úrvacsorával: hónap első vasárnapja 10:00 óra
Gyermek istentisztelet 3-7 éveseknek: vasárnap 10:00 óra
Gyermek istentisztelet 8 éves kortól: vasárnap 10:00 óra

Bibliaóra: kedd 18:00 óra és péntek 14:30 óra
Ifjúsági óra: péntek 18:00 óra

Áldott karácsonyt!